

Folketingets Social- og Ældreudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sm@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Folketingets Social- og Ældreudvalg har d. 2. december 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 93 (alm. del) til social- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Doknr.
498028

Dato
16-12-2021

Spørgsmål nr. 93:

"Vil ministeren redegøre for, om det er indenfor servicelovens rammer, hvis en kommunen flytter borgerens hjælp, der siden 2006 har været tildelt efter servicelovens §§ 83 og § 95, stk. 3, over til at give støtte efter servicelovens § 85 med den begrundelse, at det er en pædagogisk opgave?"

Svar:

Efter servicelovens § 85 skal kommunen tilbyde hjælp, omsorg eller støtte samt genoptræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.

Formålet med indsatsen efter servicelovens § 85 er at styrke den enkeltes funktionsmuligheder eller at kompensere for nedsat funktionsevne, som betyder, at den enkelte ikke kan fungere optimalt i dagligdagen eller i relation til omgivelserne. Sigtet med den socialpædagogiske støtte kan både være optræning eller vedligeholdelse af færdigheder, sociale netværk m.v., men det kan også være, at den pågældende kan opnå og fastholde egen identitet samt opnå en mere aktiv livsudfoldelse.

Socialpædagogisk bistand kan bestå af et bredt spektrum af socialpædagogiske foranstaltninger og andre støtteforanstaltninger.

Det fremgår af § 95, stk. 2, at borgere med betydeligt og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der har behov for personlig hjælp og pleje og for støtte til løsning af nødvendige praktiske opgaver i hjemmet i mere end 20 timer ugentligt, kan vælge at få udbetalt et kontant tilskud til hjælp, som den pågældende selv antager.

Efter servicelovens § 95, stk. 3, kan kommunen i særlige tilfælde vælge at udbetale tilskuddet, jf. § 95, stk. 2, til en nærtstående person, som passer den pågældende. Bestemmelsen er rettet mod de situationer, hvor kommunalbestyrelsen skønner, at borgeren ikke selv vil være i stand til at fungere hverken som arbejdsgiver eller arbejdsleder for hjælperne, eksempelvis som følge af udviklingshæmning, hjerneskode eller kognitive funktionsnedsættelser.

Hvor hjælpen, som en borger modtager efter § 95, stk. 3, primært har til formål at indfri personlig pleje og praktiske gøremål i hjemmet, er der i den socialpædagogiske støtte et fagligt aspekt, hvor borgeren så vidt muligt inddrages i opgaveløsningen, og der arbejdes sammen med borgeren om opgaveløsningen.

I tildelingen af støtten skal kommunen således foretage en nøje vurdering af den pågældendes situation, herunder en vurdering af borgerens mulighed for selvstændig livsførelse, boligforhold, netværksressourcer m.v., i forhold til, om det findes hensigtsmæssigt, at det er en nærtstående, der varetager denne opgave eller om opgaven bedre varetages af en anden støtteperson eksempelvis en med socialfaglig kompetence. Især når der er tale om yngre borgere, skal kommunen overveje, om støtte efter § 95, stk. 3, giver den unge mulighed for selvstændig livsudfoldelse. Vurderes det, at en borger får størst mulighed for en selvstændig livsudfoldelse ved socialpædagogisk støtte, kan kommunen tilbyde socialpædagogisk støtte frem for støtte efter § 95, stk. 3.

Uanset om der er tale om støtte efter servicelovens §§ 83, 85 eller 95, stk. 3, skal omfanget og tilrettelæggelsen af hjælpen altid ske på baggrund af en konkret, individuel vurdering af den enkeltes behov, ligesom hjælpen skal tilrettelægges ud fra den enkeltes behov og forudsætninger og i samarbejde med den enkelte.

I forhold til regler om personlig og praktisk hjælp efter servicelovens § 83, henvises til SOU alm. del – svar på spm. 92.

Med venlig hilsen
Astrid Krag

Bilag:
SOU alm. del spm. 92